

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1956 m.

birželio

30

ŠEŠTADIENIS

Nr.77(1348)

Kaina 15 kap.

SUSTIPRINTI KOVĄ UŽ PRISIIMTŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ ĮVYKDYMĄ

Birželio 27 dieną Zarasuose susirinko trijų lenktyniaujančių rajonų — Zarasų, Dūkšto ir Baltarusijos TSR Glubokojės — atstovai. Jie susumavo pirmo etapo kovos už prisiimtų įsipareigojimų vykdymą rezultatus.

Prieš pasitarimą buvo atliktas gilus ir visapusiškas savitarpis patikrinimas. Zarasų rajono atstovai patikrino padėtį Dūkšto bei Glubokojės rajonuose. Savo ruožtu glubokojiečiai ir dūkštiečiai patikrino mūsų kolūkius. Tai leido visapusiškai susipažinti su kaimynų patyrimu, pamatyti, kaip jie siekia įvykdyti prisiimtus įsipareigojimus, kaip jie kovoja už kolūkių pakilimą, abipusiškai iškelti esamus trūkumus.

Įsijungę į socialistinį lenktyniavimą su mūsų kaimynais dūkštiečiais, o taip pat su broliškosios Baltarusijos Glubokojės rajono kolūkiečiais, mūsų rajono žemės ūkio darbuotojai pasiekė pirmus teigiamus rezultatus. Sėkmingai atlikta šiais metais pavasario sėja. Viršytas tokių svarbių kultūrų, kaip linai, bulvės, kukurūzai, sėjos planas. Pasiekti kai kurie laimėjimai didinant gyvulininkystės produktų gamybą.

Tačiau šiais pasiekimais jokių būdu negalima nusiraminti. Atvirkščiai, reikalų padėtis, rajono kolūkiečių prisiimti socialistiniai įsipareigojimai reikalauja žymiai didesnių darbo pastangų. Mūsų rajono žemės ūkio darbuo-

tojai davė žodį kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų gauti šiemet po 55 cnt pieno. O iki birželio 20 dienos gauta vos 21,2 cnt. Reiškia, likusiais iki ūkinių metų pabaigos mėnesiais reikia smarkiai padidinti karvių produktyvumą, žymiai padidinti melžiamų karvių skaičių. Visuose kolūkiuose reikia dabar papildomai šerti karves šviežiai piauta žole, nes tik gausus šėrimas leis padidinti pieno primelžimą. Reikia supirkinėti iš kolūkiečių karves, ir tokiu būdu padidinti visuomeninių karvių skaičių. Tik tuomet galėsime įvykdyti duotąjį žodį.

Mūsų rajonas prisiėmė didelius įsipareigojimus keltiant laukų derlingumą. Tačiau, kaip tai teisingai pažymėjo tikrinsieji mūsų kolūkius draugai baltarusiai, kol kas pas mus dar nėra reikiamos kovos už derlingumo pakilimą.

Glubokojės rajono dirvos panašios į mūsų. Tačiau ten kolūkiai gauna 3—4 kartus didesnius derlius, negu mes. Reikalas tas, kad jie gausiai tręšia laukus organinėmis trąšomis. Jeigu mūsų rajone vienam hektarui vasarojaus patręšti panaudota 5 tonos vietinių trąšų, tai Glubokojės rajono kolūkiečiai įnešė į vieną hektarą vasarojaus po 16 tonų. Kiek kartų daugiau duota mėšlo, tiek kartų didesnis ir derlius!

Draugai baltarusiai mums teisingai patarė: paruoškite daugiau trą-

šų. Tai padaryti galime panaudodami durpes. Todėl dabar visuose kolūkiuose reikia plačiu mastu išvystyti durpių paruošimą kompostavimui, kraikui. Tai yra tikras kelias gausiems derliams gauti.

Baigėsi pirmas lenktyniavimo etapas — pavasario sėja. Tačiau lenktyniavimas tarp mūsų rajonų vyksta toliau. Dabar prasidėjo labai atsakingas laikotarpis: vyksta pasėlių priežiūra, prasideda sienapiūtė — svarbiausias laikotarpis kovoje už stiprią pašarų bazę. Kiekvieno kolūkiečio, kiekvieno mechanizatoriaus pareiga — kur jis bedirbtų, padaryti viską, kad šie darbai vyktų sėkmingai, kad rajono kolūkiai garbingai įvykdytų prisiimtus socialistinius įsipareigojimus.

Lenktyniaujantis su mumis Baltarusijos TSR Glubokojės rajonas žymiai pralenkė mūsų rajoną. Mes turime ko pasimokyti iš šito rajono, glubokojiečių patirtis rodo mūsų rajono kolūkiams kelią į pakilimą. Turime drąsiai ir ryžtingai žengti šiuo keliu.

Draugai kolūkiečiai ir mechanizatoriai! Sustiprinkime kovą už prisiimtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymą. Mūsų uždavinys — greičiau pasivyti lenktyniaujančią su mumis Glubokojės rajoną. Tai bus didelis žingsnis pirmyn kovoje už TSKP XX suvažiavimo iškeltų uždavinių įvykdymą.

PARUOŠTI DAUGIAU ANKSTYVOJO SILOSO!

Užraugta 50 tonų siloso

„Garbingo darbo“ žemės ūkio artelėje pradėta ankstyvojo siloso gamyba. Tam tikslui panaudojamos paežerių švendrės, viksvos ir kitos šieniui netinkančios žolės.

Silosavimo darbuose dalyvauja I ir II brigadų kolūkiečiai. Kad darbas sparčiau vyktų, čia pasiskirstyta grupėmis. Kolūkiečiai Chaževskis Viktoras, Chaževskis Henrikas, Umbras Vaclovas ir Umbras Stasys piauna žolę. Kolūkiečiai Mečislavas Zavadskis, Veronika Zavadskaja, Viktorija Stankevič ir Umbrasaitė Genė su arkliais veža nupiautą žolę prie silosinės tranšėjos, esančios I brigados teritorijoje.

Kolūkyje jau pagaminta 50 tonų ankstyvojo siloso.

B. Belkovskis

II laukininkystės brigados brigadininkas

Prie tranšėjos

Miškeliais apaugusiais pirmosios laukininkystės brigados laukais sklinda vienodas traktoriaus motoro užesys. Kietai įmintu lauko keleliu linoja vienos paskui kitas koros, prikrautos šviežios, ryto vėsoma ir rasa tebekvepiančios žolės. Prie siloso tranšėjų marguoja įvairiaspalvės moterų skarelės, nusmaukę ant pakaušio kepurės, dirba vyrai. Nenustygta vietoje ir traktorininkas Tremba. Taj žolės šūsnį suvers prie pat siloso kapoklės narų, tai į tranšėją ant jau sukapotų masės pabers druskos, miltų.

Atkakliai, tik retkarčiais nubraukdamas prakaituotą kaklą, dirba IV laukininkystės brigados kolūketis J. Čižikas. Jam jau 75 metai, bet jauniesiems jis nepasiduoda. Ir patikėjo jam nelengvą darbą — paleisti žolę į siloso kapoklę.

Kolūkio agronomė Lionė Juškėnaitė nera-

miai dirščioja į laukais besivingiuojantį kelelį. — Tai neklaūžada, — pyksta ji ant II laukininkystės brigados brigadininko, — žolei vežti žmones atsiuntė, o dirbti prfė kapoklės nėra.

Bet netrukus agronomo nepasitenkinimas pranyksta — per laukus atskuba II laukininkystės brigados kolūketės Anelė Šileikienė ir Ulija Meduneckaja. Po minutės jos abi jau lygina į duobę nenutrūkstama srove krentančius kapojus.

Pirmoji 25 tonų talpos siloso tranšėjos sekcija greitai pildosi žalia, kvepiančia mase.

— Šiandien užpildysime ne tik šią sekciją, — kalba agronomė Juškėnaitė, — bet pradėsime ir sekantį skyrių.

Taip dirba Zdanovo vardo žemės ūkio artelės nariai, norėdami užtikrinti visuomeniniams gyvuliams sotų žiemojimą.

G. Kazlauskaitė

Zdanovo vardo kolūkis.

Gaminamas ankstyvasis silosas

PRIENAI, birželio 29 d. (ELTA). „Pergalės“ žemės ūkio artelėje Dambravos MTS mechanizatoriams padedant jau užraugta daugiau kaip 200 tonų ankstyvojo siloso iš viksvų, meldų ir kitų laukinių žolių. Gaminant silosą aktyviai dalyvauja gyvulininkystės fermų darbuotojai. Vien jų jėgomis ankstyvojo siloso užraugta 120 tonų. Darbo pavyzdį rodo kolūkio komu-

nistai ir komjaunuoliai drg. drg. Tamošiūnas, Marčiulionis, Dautuvaitė ir kiti. Kolūkyje ankstyvojo siloso bus užraugta 500 tonų.

Ankstyvojo siloso gamybą taip pat pradėjo J. Janonio vardo „Lenino keliu“, K. Poželos vardo ir kiti kolūkiai. Vien Dambravos MTS zonos kolūkiuose jo jau pagaminta daugiau kaip 1800 tonų.

Tikriname gyvulių laikymą

PASITIKINT STICHIŠKUMU

Argi reikia įrodinėti, kad dabar yra pats palankiausias laikotarpis pieningumui padidinti? Tačiau „Už taiką“ kolūkyje pieningumas nekyla. Atvirkščiai, net mažėja. Antai, jeigu žiemos laikotarpiu per dieną primelždavo 138—157 litrus pieno, tai dabar per dieną primelžia žymiai mažiau. Birželio 25 dieną, pavyzdžiui, buvo primelžta vos 131 litras. Kiekviena karvė duoda vidutiniškai į dieną vos apie 5 litrus pieno.

Kodėl susidarė tokia padėtis? Juk pavasarį kolūkio vadovai, pirmininkas drg. Selvanas daug kalbėjo apie tai, kad organizuos papildomą gyvulių šėrimą, žadėjo vasaros metu pasiekti didesnę pieningumą.

Deja, pažadai taip ir liko pažadais, o teisingo gyvulių laikymo vasaros metu organizavimu niekas nesirūpina kaip reikiant. Galvijai gano-

si labai menkose ganyklose. Karvės visiškai negauna papildomo pašaro. Jos būna pusalkanės, ir didelio produktyvumo iš jų nėra ko laukti.

Gal būt, kolūkyje nėra geresnių ganyklų, arba nėra kuo papildomai šerti karvių? Ne, ir ganyklas galima parinkti, ir šerti yra kuo. Paminkime, pavyzdžiui, koncentratų. Jų neduoda karvėms todėl, kad jos dabar ištisą parą ganykloje, o čia nėra ēdžių, kur galėtų įpilti miltus. Todėl nutarė geriau visiškai neduoti karvėms koncentratų, negu apsunkinti save rūpesčiais dėl ēdžių.

O žalias pašaras?

— Apie tai dar nekalbėjome, — sako fermos vedėjas drg. Raugauskas. — Reikės ką nors sugalvoti, pakalbėti su pirmininku.

Tačiau iš viso ko matyti, kad kol Raugauskas išsirengs ką nors padaryti, ateis žie-

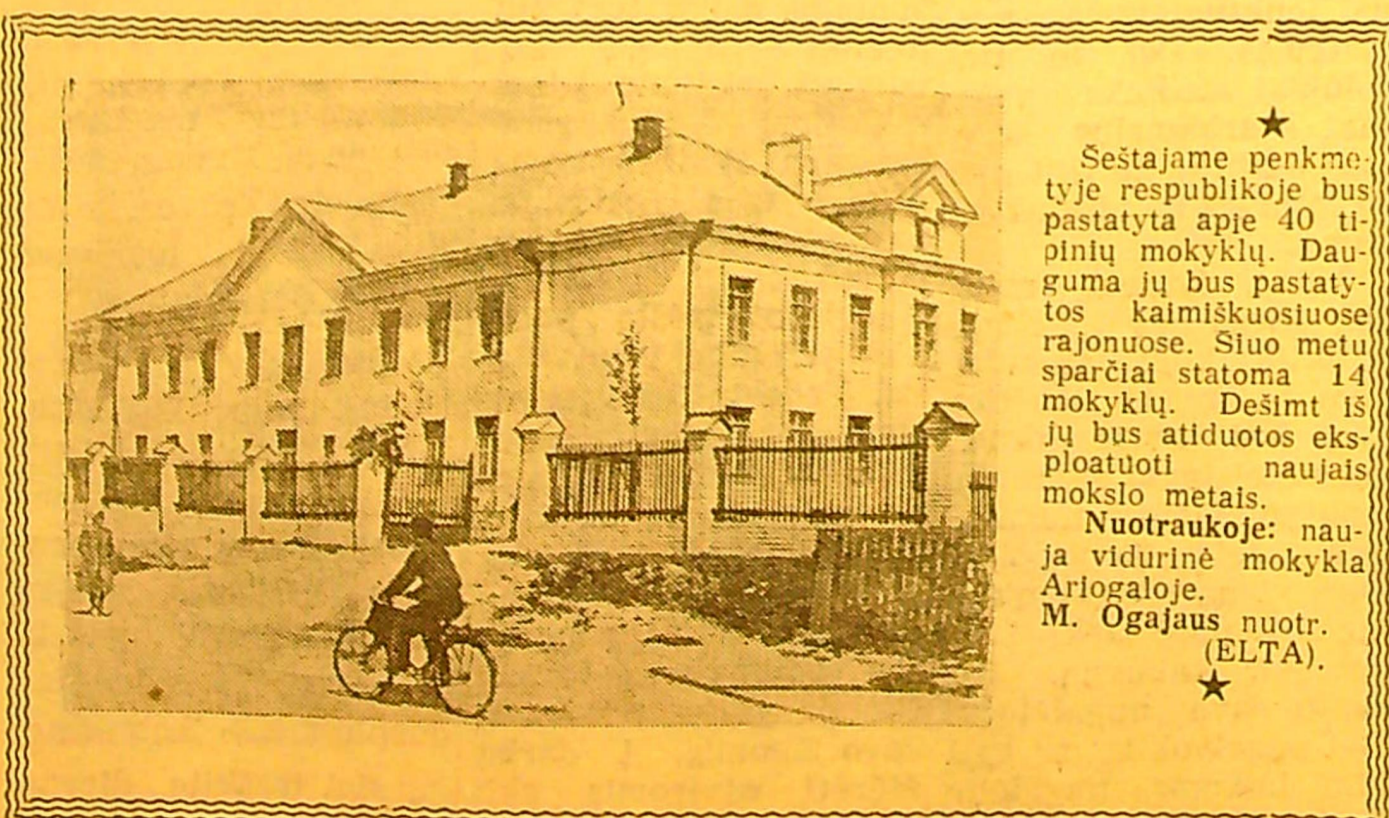
ma. Tada gi bus kitas pasiteisinimas: girdi, sniegas, nieko nepadarysi.

Prie Miškiniškių kaimo yra apie 15 ha pievelių, apaugusių krūmokšniais. Čia sunku piauoti žolę. Todėl tokias vietas verčiau panaudoti ganykloms. Tačiau kolūkyje to nesugalvojo.

— Išleidome iš akių, užmiršome, — teisinasi kolūkio pirmininkas drg. Selvanas.

„Už taiką“ kolūkyje, matyti, tikimasi, kad dabar, vasaros metu, karvių pieningumas sa vaime pakils. Tačiau tai tušti lūkesčiai. Sa vaime produktyvumas nepakils. Jeigu karvės ganosi blogose ganyklose, papildomai nešeriamos, tai vasaros saulė jų neprisotins. Karvės reikia šerti, ir gerai šerti. Tik tada galima laukti iš jų pieno. To neturėtų užmiršti kolūkio vadovai.

I. Janis

★
Šeštajame penkmetyje respublikoje bus pastatyta apie 40 tipinių mokyklų. Dauguma jų bus pastatytos kaimiškuosiuose rajonuose. Šiuo metu sparčiai statoma 14 mokyklų. Dešimt iš jų bus atiduotos ekspluatuoti naujais mokslo metais.
Nuotraukoje: nauja vidurinė mokykla Ariogaloje.
M. Ogajaus nuotr. (ELTA).
★

DAR PLAČIAU VYSTYDAMI LENKTYNIAVIMĄ, MOKYDAMIESI IŠ KAIMYŲ, SIEKSIME NAUJŲ LAIMĖJIMŲ

(Iš Dūkšto rajono vykdomojo komiteto pirmininko drg. Juškėno pranešimo)

Dūkšto rajono kolūkiai, lenktyniaudami su Zarasų rajonu, per pirmąjį kovos už derlių etapą pasiekė kai kurių laimėjimų. Antai, rajone šiemet 1000 hektarų padidėjo pasėlių plotas. Rajono kolūkiai šiemet, palyginti su 1955 m., 1,5 karto išplėtė kukurūzų pasėlius, 4 kartus daugiau pasėjo daugiamėčių žolių, 264 hektarais daugiau bulvių. Padidėjo ir kitų kultūrų pasėlių plotai. Šiemet išvežėme į laukus durpių 9 kartus daugiau negu pernai.

Kai kurių laimėjimų pasiekė rajonas ir gyvulininkystės išvystymo srityje. Dabar rajone yra 238 stambiais raguočiais daugiau, palyginti su 1955 m. Iki birželio 20 d. iš kiekvienos šeriamos karvės primelžta pieno 157 litrais daugiau, negu per tą patį praėjusių metų laikotarpį.

Pagal kai kuriuos rodiklius mūsų rajonas pralenkia zarasičius. 100 ha žemės naudmenų mes turime 9,3 stambaus raguočio, zarasičiai gi — 8,3. Mes beveik du kartus daugiau pasėjome kukurūzų grūdams, 100 hektarų daugiau linų, negu Zarasų rajonas. Bet vis tik rodikliai ir pas mus, ir pas zarasičius dar labai žemi. Reikia pasakyti, kad Zarasų rajone gyvulių produktyvumas didesnis. Antai, mūsų rajone iki birželio 20 dienos primelžta pieno vidutiniškai iš vienos karvės 519 kg, o Zarasų rajone — 629 kg.

Mes taip pat atsiliūkame ir kiaulių atpenėjime. Mūsų rajone iki birželio 1 dienos atpenėta viso 426 kiaulės, tame skaičiuje tik 80 bekonų, o Zarasų rajone 556 kiaulės, tame skaičiuje 231 bekonas. Mūsų rajone taip pat

mažesnė prieauglio išeiga, atsiliūkame visų gyvulininkystės produktų rūšių paruošose, išskyrus vilnų paruošas.

Šiomis dienomis mes lankėmės Zarasų rajono kolūkiuose tikrinome

kaip kaimynai vykdo priimtus socialistinius išpareigojimus. Ir turime pripažinti, kad Zarasų rajono kolūkiai aktyviau kovoja už gyvulininkystės išvystymą. Ypač, ką aš turiu pabrėžti, jie plačiau taiko papildomą gyvulių šėrimą žaliaisiais pašarais: pradžioje tam reikalui naudojo žiemkenčius, o šiuo metu — daugiametes žoles, mišinį. Į tai, be abejo, mes atsizvelgsime parvykę į namus. Nemaža mes galime pasimokyti iš kaimynų taip pat vykdant melioracijos darbus, statybas.

Kaip atsiliėpė pas mus neseniai atsilankę zarasičiai, mūsų rajono kolūkiuose taip pat yra gerų pusių. Todėl aš manau, kad toliau tęsiamas rajonų lenktyniavimas abiems pusėms duos nemažą naudą. Tai, kas gera, pritaikydami pas save, nurodydami kaimynams sutinkamus trūkumus, sieksime bendro lenktyniaujančių rajonų pakilimo.

Zarasų rajono kolūkiai, mechanizatoriai ir žemės ūkio specialistai, siekdami sėkmingiau įvykdyti partijos XX suvažiavimo išskeltus uždavinius, įsijungė į socialistinį lenktyniavimą su Baltarusijos TSR Glubokojės rajonu bei Dūkšto rajonu. Birželio 27 dieną trijų lenktyniaujančių rajonų 700 atstovų susirinko miesto sode į pasitarimą, kuriame buvo susumuoti pirmojo etapo kovos už priimtų socialistinių išpareigojimų rezultatai. Žemiau spausdiname tarprajoninio žemės ūkio pirmųjų pasitarimo eilės dalyvių pranešimų bei pasisakymų trumpą atpasakojimą.

KĄ RODO PIRMIEJI SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO REZULTATAI

(Iš Zarasų rajono vykdomojo komiteto pirmininko drg. Dorofejevo pranešimo)

Draugai! Istorinio TSKP XX suvažiavimo priimtose Direktyvose dėl VI penkmečio plano Lietuvos TSR žemės ūkio darbuotojams išskelti dideli uždaviniai: 1960 metais, palyginti su 1955 metais, padidinti mėsos gamybą 1,9 karto, pieno 2,2 karto, grūdų 4,2 karto, linų pluošto 1,7 karto.

Siekdami sėkmingiau įvykdyti šiuos uždavinius, mūsų rajono kolūkiai, mechanizatoriai ir žemės ūkio specialistai įsijungė į socialistinį lenktyniavimą su Baltarusijos TSR Glubokojės rajono ir mūsų kaimyninio Dūkšto rajono kolūkiečiais. Štai šiandien čia susirinko trijų lenktyniaujančių rajonų — Glubokojės, Dūkšto ir Zarasų — atstovai suvesti I kovos už priimtų socialistinių išpareigojimų įvykdymą etapo rezultatus.

Reikia pažymėti, kad lenktyniavimas, didieji uždaviniai, kuriuos išskėlė žemės ūkio darbuotojams partijos XX suvažiavimas, paskatina mūsų rajono kolūkiečius į pasiaukojamą kovą už spartų gimtųjų kolūkių pakilimą. Šiandieną mes jau galime suvesti pirmuosius teigiamus šios kovos rezultatus.

Rajonas pavasario sėjos planą įvykdė pilnai. Viršyti sėjos planai tokių kultūrų, kaip linai, bulvės, kukurūzai. Sėja atlikta gerais agrotechniniais terminais. Rajone žymiai padidėjo pie-

no ir mėsos gamyba. Ypatingai atakliai kovoja už priimtų socialistinių išpareigojimų įvykdymą „Lenino

atminimo", M. Melnikaitės vardo, „Garbingo darbo“, „Naujo gyvenimo“, P. Cvirkos vardo kolūkiai. Antai, „Lenino atminimo“ kolūkis pieno gamyboje jau šiemet pasiekė 1960 metams numatytus rodiklius. 1960 metų rodiklius šiemet taip pat numatoma pasiekti kiaulienos gamyboje 100 ha ariamos žemės eilėje rajono kolūkių.

Siuose kolūkiuose plačiai išvystyto socialistinio lenktyniavimo dėka išliko eilė gerų brigadų, fermų, atskirų žmonių-pirmūnų. Iš jų pažymėtini brigadininkai drg. drg. Ruseckas, Muravskis, Rauba, melžėjos drg. drg. Zavadskaitė, Burlakova, Meduneckaja, Pieviškytė, Dumbravitė.

Bet reikia pasakyti, kad rajone yra daug kolūkių, kaip pavyzdžiui, Ždanovo vardo, „Raudonojo Spalio“, kuriuose socialistiniai išpareigojimai lieka tik popieriuje, ten jų vykdymo eiga netikrinama. Lenktyniavimas nevystomas. Dėl to tie kolūkiai atsilieka vykdant svarbiausius ūkinius darbus, keliant gyvulininkystės produktyvumą.

Mūsų, Zarasų rajonas pagal kai kuriuos rodiklius kiek aplenkė savo kaimynus dūkštiečius. Kai kurie draugai neteisingai supranta lenktyniavimo nugalėtoją. Jei, pavyzdžiui, kuri viena lenktyniaujančioji pusė šiek tiek aplenkė kaimyną, jau skaito save nugalėtoju. Bet pagalvokite: ar gali būti laikomas nugalėtoju tas, kuris neįvykdė

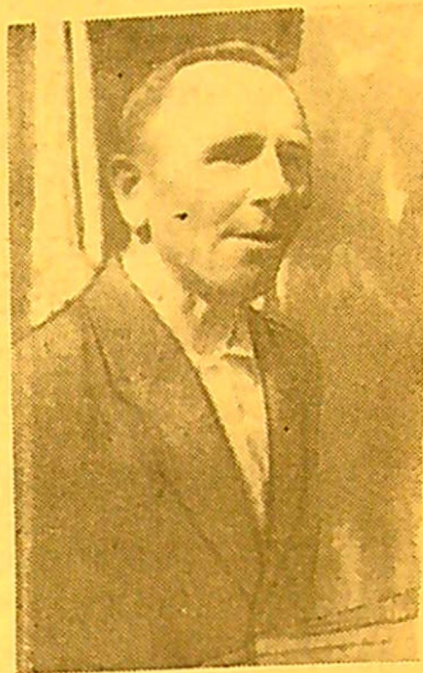
savo priimtų socialistinių išpareigojimų? Aišku ne. Laimėtoju galima būti tik tada, kai lenktyniaujantysis pilnumoje įvykdys ir viršys priimtus socialistinius išpareigojimus. Taigi ir mes savo pasiekimų jokia būdu negalime laikyti laimėjimu lenktyniavime. Juk pas mus rajone 100 ha žemės naudmenų tenka vos 3,7 karvės. Argi tai rodiklis?

Ką kitą galima pasakyti apie Glubokojės rajoną, kuriame neseniai Zarasų rajono delegacija tikrino jų priimtų socialistinių išpareigojimų vykdymo rezultatus. Antai, ten Vorošilovo vardo kolūkis birželio 1 dienai 100 ha ariamos žemės turėjo 11 centn. kiaulienos, 100 ha žemės naudmenų turėjo 8,6 karvės, pagamino 56 centn. pieno. Ir ne veltui, draugai, mes su Glubokojės rajonu sudarėme socialistinio lenktyniavimo sutartį. Mes pas kolūkius-miljonierius galime daug ko pasimokyti: kaip vystyti gyvulininkystę, auginti linus ir kitas laukų kultūras. Ten tiek kolūkių vadovai, tiek MTS ir visi žemdirbiai lenktyniavimo būdu kovoja už kolūkių ekonomikos pakėlimą. Jie šiai dienai jau įvykdė ir viršijo visų žemės ūkio produktų valstybinių privalomųjų pristatymų planą, o mes dar skolose.

Atėjo naujas atsakingas žemės ūkio laikotarpis: pasėlių priežiūra, tvirtos pašarų bazės sudarymas. Tam, kad laimėtume lenktyniavime, kiekvienas žemės ūkio darbuotojas dabar turi itin įtempti savo jėgas kovoje už priimtų išpareigojimų įvykdymą. Draugus iš Glubokojės rajono mes galėsime pasivyti tik tuomet, kada sukaupsime pakankamą durpių-mėšlo pūdinių kiekį hektarui dirvų. Tada ir derlių gausime, ir gyvulininkystės produktų pasigaminsime, ir tuo pačiu kovą laimėsime. Mes gi glubokojiečius privalome pasivyti. Tam turime visas galimybes. Reikia tik daugiau pasitikėti savo jėgomis, į darbą žiūrėti atviromis akimis.

PATARIAME JUMS: PARUOŠKITE DAUGIAU VIETINIŲ TRAŠŲ

P. Kramičius
Baltarusijos TSR
Glubokojės rajono
Vorošilovo vardo kolūkio
brigadininkas

Prieš kelis metus mūsų kolūkis dar buvo atsiliekantis, visų kultūrų derliai buvo menki. Priežastis ta pati, kaip ir pas jus, — mažai tręšėme dirvas.

Štai ir ėmėmės pirmiausiai tręšti dirvas organinėmis trąšomis. Apie šio darbo apimtį galima spręsti iš to, kad vien mūsų brigada vasarajui patręšti ėnešė į dirvas 3200 tonų durpių-mėšlo komposto, arba po 25 tonas komposto kiekvienam pasėlių hektarui.

Gausus laukų tręšimas leido žymiai padidinti derlingumą. Praėjusiais metais mūsų kolūkis gavo po 10,5 centn. grūdų iš hektaro. Šiais metais numatome gauti po 13,6 cent grūdų ir 6 cent linų iš hektaro. Pasėlių stovis rodo, kad ši užduotis bus įvykdyta.

Patikrinome reikalų padėtį „Lenino atminimo“ kolūkyje. Daug kas šiame kolūkyje mums patiko, ypač statyba. Bet argi galima taikstyti su tuo, kad kolūkis gauna po 4 cent grūdų iš hektaro? Ir kas yra keista — čia nieko nedaroma siekiant užtikrinti gausų derlių kitais metais. Pervaziavome visą kolūkį, tačiau niekur nematėme nė vienos durpių-mėšlo komposto krūvos. Kaip gi kolūkiečiai mano padidinti derlingumą?

Jūsų dirvos tokios pačios, kaip ir mūsų. Iš savo patyrimo įsitikinome, kad tik gausus tręšimas vietinėmis trąšomis užtikrina gausų derlių. Todėl patariu jums: ruoškite daugiau durpių-mėšlo komposto, gausiai tręškite dirvas ir gausite gausų derlių.

Žinios

aple Lietuvos TSR Zarasų ir Dūkšto rajonų ir Baltarusijos TSR Glubokojės rajono lenktyniavimo etapą birželio 20 d.

Eil. Nr.	RODIKLIAI	Plano įvykdymas procentais		
		Zarasų rajonas	Dūkšto rajonas	Glubokojės rajonas
1.	Pasėta vasarinių kultūrų tame skaičiuje:	100,6	98,9	100,0
2.	Pasėta kukurūzų tame skaičiuje grūdams	101,7	76,0	100,0
3.	Pasėta linų	100,0	96,0	100,0
4.	Pasodinta bulvių	119,1	100,2	100,0
5.	Pasėta daugiamėčių žolių	102,2	94,2	100,0
6.	Įnešta vietinių trąšų 1 ha vasarajaus pasėlių	5 t	5 t	16 t
7.	Gauta mėsos 100 ha ž. ūk. naudmenų (iki VI. 1.)	5 cent	5,1 cent	16,7 cent
8.	Tame skaičiuje kiaulienos 100 ha arimo	2,6 cent	2,4 cent	11,2 cent
9.	Gauta pieno 100 ha ž. ūk. naudmenų	2124 kg	1752 kg	5600 kg
10.	Vidutinis primelžimas iš 1 šeriamos karvės	629 kg	519 kg	757 kg

PASIEKSIME TOLESNĮ KOLŪKIŲ PAKILIMĄ!

Kolūkio pakilimo laidas—lenktyniavime

F. Larionovas

Baltarusijos TSR Glubokojės rajono „Paryžskaja komuna“ kolūkio pirmininkas

Atvykome pas jus patikrinti lenktyniavimo eigą, pasidalinti patyrimu.

Papasakosiu apie mūsų kolūki. Mūsų ūkis yra palyginti nedidelis — bendras žemės plotas siekia 2.400 ha, iš jų 1.254 ha — ariamos žemės ir 500 ha — šienaujama pievų. Kolūkyje 270 kiemų, 345 darbingi kolūkiečiai.

Praėjusiais metais vidutinis grūdinių kultūrų derlius siekė 9,5 cnt iš hektaro. Tai yra mažiau negu 1954 metais. Čia pasireiškė nepalankios praėjusių metų oro sąlygos. Ir nežiūrint to, bendros artelės pajamos sudarė 3 milijonus 200 tūkstančių rublių. Už darbdienį davėme po du kg grūdų ir po 8 rublius pinigais.

Šiais metais pradėjome taikyti mėnesinį kolūkių avansavimą. Už kiekvieną darbdienį išduodame avansu po 1 kg grūdų ir po 8 rublius pinigais.

Mūsų ūkis sparčiai tvirtėja, auga nedalomi fondai. Į nedalomąjį fondą atskaitome 20 proc. iš gaunamų pajamų, kas sudarė praėjusiais metais 640 tūkstančių rublių. Šiais pinigais vykdome statybą, įsigijame mašinas. Mūsų kolūkis jau turi 8 automašinas, 2 traktorius ir daug kitų mašinų.

Arčiausias kolūkio ūkio šaltinis — tai malai. Praėjusiais metais kolūkis užsėjo linais 120 ha. Už juos gavome 2 milijonus 200 tūkstančių rublių. Iš kiekvieno hektaro linų gavome po 19 tūkstančių rublių, be to, po 14 cnt kviečių, kuriuos gavome už pristatytą linų produkciją. Iš gyvulininkystės gavome 806 tūkstančius rub-

lių pajamų, tame skaičiuje 400 tūkstančių rublių iš kiaulininkystės.

Apsilankėme „Garbingo darbo“ kolūkyje. Susidarėme įspūdį, kad kolūkis kyla. Apžiūrėjome pasėlius I ir IV laukininkystės brigadose. Pasėliai gražūs. Pabuvojome ir fermose. Ypač mums patiko kiaulių ferma.

Noriu pažymėti ir trūkumus. Jūs žinote, kad partijos XX suvažiavimo Direktyvoje dėl šeštojo penkmečio plano iškeltas uždavinys smarkiai padidinti grūdų gamybą. O grūdų ūkis pas jus kol kas dar silpnas. „Garbingo darbo“ kolūkyje yra 100 ha juodųjų pūdymų. Tai gerai. Tačiau pūdymus reikia tręšti, o to nedaroma.

Teisinamasi, kad maža žmonių. Dūrpėms paruošti, jas kompostuoti, patręšti jomis pūdymus neužtenka darbo jėgos. Anksčiau ir pas mus neužtekavo žmonių, o dabar užtenka. Tai todėl, kad pradėjome geriau organizuoti darbą, teisingai taikyti materialinio paskatinimo priemones. Paskatinimo priemones paruošėme atskirai pagal kiekvieną žemės ūkio kultūrą, pagal kiekvieną gyvulių rūšį. Už derlingumo, pieno primelzimo užduočių viršijimą mokamas papildomas atlyginimas.

Mūsų manymu ir tokia priemonė yra svarbi. Atsižvelgiant į ūkio reikmes ir esamų darbingų kolūkiečių skaičių nustatėme jiems privalomą minimumą darbdienių. Visuotinis kolūkiečių susirinkimas patvirtino šį minimumą. Visuotinis susirinkimas, be to, patvirtina darbdienių minimumą atskirai kiekvienam kolūkiečiui. Tai stiprina drausmę, padidina žmonių atsakomybę.

Pas mus įvesta tokia tvarka. Brigadai pranešamas sėjos, derlingumo, natūrinės apmokos MTS, valstybinių pristatymų planai, kiek produkcijos brigada turi atiduoti į bendrą kolūkio fondą. Visa kita produkcija paskirstoma tarp brigados narių už darbdienius. Tokia sistema padidina žmonių atsakomybę už padėtį brigadoje, ji padeda lenktyniavimą padaryti veiksmingesnį.

Šiemet mūsų kolūkis sėkmingai atliko visų kultūrų sėją. Numatome gauti nemažiau kaip po 13—14 cntn. grūdų iš hektaro.

Zarasų rajono kolūkiečiai iškvieta Glubokojės rajono kolūkiečius į socialistinį lenktyniavimą. Priėmėme Jūsų iškvietaimą. Dabar būdami čia ir susipažinę su jūsų kolūkais, nutarėme iškviesti lenktyniauti „Garbingo darbo“ kolūki. Lenktyniausime ir padėsime vienas kitam. Norėtume, pavyzdžiui, įsigyti „Garbingo darbo“ kolūkyje kelias veislines kiaulaites ir kuiliukus. Mes iš savo pusės galime duoti šiam kolūkiui veislinės sėklos.

Lenktyniaudami tarp savęs, įstengsime sėkmingai įvykdyti TSKP XX suvažiavimo iškelto uždavinį.

Nuotraukoje pasitarimo pertraukų metu Baltarusijos TSR Glubokojės rajono, Dūkšto ir Zarasų rajonų žemės ūkio darbuotojai kalbasi tarpusavyje.

ĮDIEGSIME PAS SAVĘ GLUBOKOJIEČIŲ PATYRIMĄ

M. Malcevas

„Naujo gyvenimo“ kolūkio pirmininkas

Neseniai prieš šį pasitarimą Zarasų rajono kolūkiečių grupės sudėtyje aš apsilankiau Baltarusijos TSR Glubokojės rajono kolūkiuose. Iš šio apsilankymo man liko daug įspūdžių, kuriais noriu pasidalyti su jumis.

Aplankėme Vorosilovo vardo kolūki. Prieš kelerius metus tai buvo atsiliekantis ūkis. Užtenka pasakyti, kad 1953 metais dviejų kolūkių, įėjusių į sustabinto Vorosilovo vardo kolūkio sudėtį, pajamos sudarė vos 176 tūkstančius rublių. O 1955 metais kolūkis jau gavo daugiau kaip tris milijonus rublių pajamų.

Pateikiu šio kolūkio pavyzdį todėl, kad jame panašios sąlygos, kaip ir daugumoje mūsų rajono kolūkių. Dirvos priemolio, akmenotos, daug pelkių. Jeigu šis kolūkis įstengė taip greit pakelti savo ūkį, reiškia, kad ir mes galime to pasiekti.

Baltarusijos kolūkiečiai pradėjo nuo pelkių nusausinimo bei išsavinimo.

Didelius nusausintų pelkių plotus jie užsėjo daugiametėmis žolėmis. Dabar kolūkis gauna iš šių pievų daug aukštos kokybės šieno.

Anksčiau kolūkyje buvo sunku panaudoti techniką — laukai buvo labai akmenuoti. Baltarusiai taip išsprendė šį klausimą: visus pastatus jie pradėjo statyti iš akmenų. Štai ir gavo dvigubą naudą: viena — pigi statybina medžiaga, o antra — nuvalė laukus nuo akmenų. O argi pas mus negalima to padaryti?

Mus nustebino baltarusių kovos už derlių

užmojis. Čia plačiu mastu taikomi durplių mėšlo kompostai, užtikrinamas griežtas agrotechnikos reikalavimų vykdymas. Ypatinai rūpestingai auginami linai. Jiems parenkami geriausi priešėliai, gerai įdirbama žemė, ravimos piktžolės. Visus linus, visas grūdines kultūras čia sėja vien eiliniu būdu. O juk Glubokojės rajone eilinių sėjamųjų mažiau negu pas mus.

Mus sudomino kolūkio gyvulių augintojų patyrimas. Visą vasarą karvės laikomos tvarte ir šeriamos šviežiais nu-piauta žole. Kraikui naudojamos dūrpės. Tokiu būdu ir vasarą ruošiamos trąšos.

Glubokojės rajonas yra mums naujų ūkininkavimo metodų institutas. Reikia siųsti ten daugiau kolūkiečių, kad jie vietoje išstudijuotų pirmųjų patyrimą.

Mūsų kolūkis buvo atsiliekantis. Dabar, įdiegdami Glubokojės rajono kolūkiečių patyrimą, pradėdame įveikti atsilikimą. Sėkmingai atlikome pavasario sėją, žymiai viršijome linų sėjos planą, dabar išvystome didelius melioracijos darbus.

Padarysime viską, kad mūsų kolūkis kuo greičiau taptų toks, kaip Glubokojės rajono Vorosilovo vardo kolūkis.

PASITARIMAS PARAGINO:

Visuose kolūkiuose plačiai išvystyti darbus paruošiant ir išvežant į laukus durpes, kalkes ir kitas organines trąšas: organizuoti durplių paruošimą kraikui.

Išvystyti darbą ruošiantis derliaus nuėmimui ir nuimti derlių laiku ir be nuostolių. Organizuoti ankstyvojo siloso raugimą.

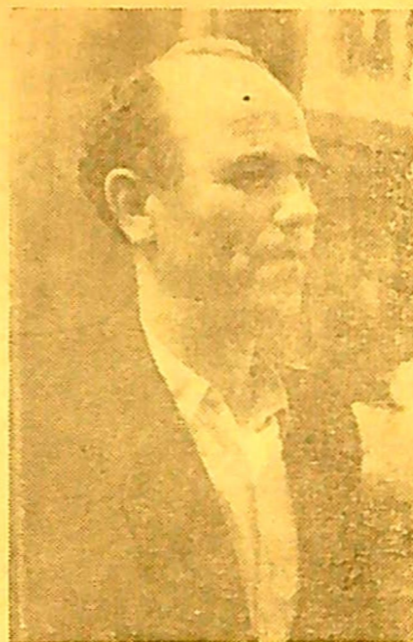
Kiekvienoje fermoje organizuoti produktyvių gyvulių šėrimą žaliaja mase, pagerinti jų laikymą ir priežiūrą. Pasiekti, kad ligi spalio pirmosios visi kolūkiai įvykdytų išpareigojimus didinant gyvulininkystės produktų gamybą.

Pasitarimo dalyviai ragina visus kolūkiečius ir kolūkietes, visus mechanizatorius dar plačiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą, plačiai populiarinti ir įdiegti į gamybą žemės ūkio mokslo pasiekimus ir pirmųjų patyrimą ir šiuo pagrindu užtikrinti sėkmingą įvykdymą uždavinių, iškeltų TSKP XX suvažiavimo žemės ūkliui.

Kur kukurūzai—ten pienas

D. Ivanovas

Dūkšto rajono Adomo Mickevičiaus vardo kolūkio pirmininkas

Sis mūsų pasitarimas, kuriame dalyvauja ir Lietuvos, ir Baltarusijos kolūkiečiai, byloja apie didžiąją tarybinių tautų draugystę. Ši draugystė padeda mums siekti tolesnių laimėjimų keliant mūsų kolūkius, didinant žemės ūkio produktų gamybą.

Šiandien susumuojame Zarasų bei Dūkšto rajonų lenktyniavimo rezultatus. Zarasiečiai pasiekė geresnius rezultatus. Čia pasireiškė tai, kad jie susipažino su lenktyniaujančio su jais Baltarusijos TSR Glubokojės rajono patyrimu ir taiko pas save šį patyrimą.

Tačiau negaliu nepaminėti ir trūkumų, ku-

riuos pastebėjome, tikrindami Zarasų rajono kolūkius. Turiu sakyti atvirai: draugai, dar blogai prižiūrite kukurūzus. Daugelyje kolūkių kaip juos pasėjo, taip ir paliko. Neravi kukurūzų pasėlių, nepurvena tarpueilių. O juk kukurūzai turi labai didelę reikšmę keliant gyvulių produktyvumą.

Mūsų kolūkyje praėjusiais metais kiekvienai karvei buvo paruošta žiemai po 7 tonas kukurūzų siloso. Koncentratų noturėjome, ir vis dėlto, turėdami pakankamą kiekį kukurūzų siloso, įstengėme du kartus padidinti pieno primelzimą. Štai kodėl mūsų kolūkiečiai dabar kalba: kur kukurūzai — ten pienas.

Šiais metais žymiai išplėtėme kukurūzų pasėlius ir dabar rūpestingai prižiūrime juos. Tai įgalins mus paruošti šiemet žymiai didesnę kiekį kukurūzų siloso, sustiprinti pašarų bazę.

Mes turime ir toliau lenktyniauti, periminti vienas iš kito viską, kas yra geriausia, padėti vienas kitam šalinti trūkumus. Tokiu būdu pasieksime bendrą pakilimą.

LIAUDIES DAINIUS

(L. Gira mirties 10-osioms metinėms)

Kas mūsų krašte nežino dainų — „Dul-dul-dūdelė“, „Trys berželiai“, „Ne margi sakalėliai“...
Sios bei kitos dainos seniai Lietuvoje dainuojamos, daug kas vadina jas liaudies dainomis. Nemaža laiko praėjo nuo tų dainų sukūrimo, ir šiandien, gal būt, ne visi žino, kad tų dainų autorius yra išžymus Lietuvos liaudies poetas Liudas Gira.

Gimęs senojoje lietuvių tautos sostinėje Vilniuje (1886 m.), L. Gira jau mokyklos suole pradėjo domėtis poezija. Netrukus jis ištiesai atsideda literatūriniam darbui. Jau 1909 m. L. Gira išleidžia pirmąjį savo eilėraščių rinkinį „Dul-dul-dūdelė“. Poetas su užuojauta vaizduoja kaimo liaudies vargus, pareikšdamas:

Mano dainelė arta,
[jus kelia

Nublokšti vargą, už-
[grūdyt valią

Nors ir stengdamasis išreikšti liaudies svajones ir lūkesčius, poetas ilgai nesuprato darbo žmonių kovos už išsivadavimą esmės ir idėjiškai klaidžiojo. Tačiau vėliau L. Gira, veikiamas kylančio liaudies masių revoliucinio aktyvumo, pamato teisingą kelią. Ypač didelį vaidmenį poeto gyvenime suvaidina 1939 m. kelionė į Tarybų Sąjungą. Netrukus jis tampa nuoširdžiu tarybinės liaudies draugu, aktyviu Tarybų Sąjungos laimėjimų propagautoju 1940 m. L. Gira su entuziazmu sveikina naują, laisvo gyvenimo dieną, energingai dalyvauja naujos santvarkos kūrimo darbe. Jis išrenkamas Liaudies Seimo atstovu Garsiai per visą Lietuvą skambėjo jo nauji eilėraščiai, skelbiančiai — „Lietuva — LTSR, Lietuvos se-

nos nebėr!!!“ Poetas nuoširdžiai apdainavo džiaugsmą, kuris buvo apėmęs lietuvių tautą.

Prasidėjus karui, L. Gira, nors būdamas ir senyvo amžiaus, ryžtingai pasitraukia į Tarybų Sąjungos gilumą ir įsijungia į aktyvią kovą prieš hitlerinius grobikus. Jau pirmomis karo savaitėmis lietuviai vėl girdėjo savo išžymaus poeto balsą per Mask-

vos radiją. Poetas patriotas stoja savanoriu į Tarybinės Armijos Lietuviškąją junginį. Būdamas tarybinį karių aplinkoje, L. Gira parašė visą eilę reikšmingų kūrinių, kurie įėjo į tarybines lietuvių poezijos lobyną. Aple žinomą poeto dainą „Nuo Uralo gaudžia vėjai“ savo atsiminimuose J. Macijauskas rašė: „Mūsų kariai mintinai kartojo jos posmus, kurie giliai smelkėsi į karių širdis, degančias karšta meile Tėvynei ir mirtina neapykanta priešui“.

Poetas kėlė neapykantą fašistiniams žmogžudžiams. Apdainuodamas tarybinės liaudies pergalės kovą su priešu, L. Gira demaskavo žvėrišką priešą elgesį laikinai okupuotoje Lietuvoje.

L. Gira iš širdies gelmių apdainavo šlovingosios Komunistų partijos didybę, tary-

binį patriotizmą, nesugriaunamą tarybinę tautų draugystę. Daugelyje savo kūrinių poetas parodė ilgaamžę lietuvių tautos kovinę draugystę su rusų tauta ir kitomis broliškoms tautomis. Poemoje „Žalgirio Lietuva“ poetas rašė:

Kaip kad tuomet su
[Lietuva

Rikiavos rusai, len-
[kai, čekai,

Totoriai, — šiandien
[irgi, va,

Jų nė vieni neatsi-
[lieka.

Poemoje „Adomas Mickevičius Pavolgy“ L. Gira įdomiai sprendžia klausimą, dėl kurio savo laiku kėlė ginčą lietuvių ir lenkų šovinistai: kuriai tautai priklauso Adomas Mickevičius — lietuvių ar lenkų? Į šį klausimą poetas atsakė taip:

Ne! Užteks jojo am-
[žino genijaus dy-
[džio

Ne tiktai dviem tau-
[tom mūs: lietuviams
[ir lenkam, —

Kaip ir Puškinas,
[šviečia žmonijai jis
[visai ...

Tarybinei Armijai su pergale grįžus į Lietuvą, poetas, nors jau gulėjo ligos patalėje, su entuziazmu sveikino prisikeliančią Tarybų Lietuvą naujam kūrybiniam gyvenimui.

Iki paskutinės savo gyvenimo minutės L. Gira karštai mylėjo Lietuvos liaudį. Jis stengėsi, kiek leido jėgos, kūrybiniu žodžiu dar labiau stiprinti tarybinę tautų draugystę.

L. Gira mirė 1946 m. liepos 1 dieną. Lietuvių tauta, minėdama jo mirties 10-ąsias metines, atsimena liaudies dainių kaip karštą tarybinį patriotą, atidavusį savo jėgas kovai už liaudies laimę.

D. Roda

Visasąjunginėje

žemės ūkio

parodoje

Draugu
susitikimai

MASKVA. (ELTOS spec. koresp.). Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje jau trečietai plačiai demonstruojami daugiašakio Baltarusijos TSR Mogiliovo rajono „Kominterno“ kolūkio pasiekimai. Kasmet stiprėja šio kolūkio ekonomika, ky-la laukų derlingumas ir visuomeninės gyvulininkystės produktyvumas. Pernai čia 846 hektarų plote vidutinis grūdinių kultūrų derlius iš hektaro siekė 18,9 centnerio. Iš kiekvieno hektaro čia gauta po 155 centnerius bulvių, kukurūzų žaliosios masės — po 360 centnerių ir pieninės-vaškinės brandos burbulių — po 18 centnerių iš hektaro. Kolūkis viršijo 1960 metams nustatytą gyvulininkystės produktų gamybos užduotį. 100 hektarų naudmenų gauta po 291 centnerį pieno ir 100 hektarų ariamos žemės — po 57,5 centnerio kiaulienos. 1955 metais kolūkis gavo daugiau kaip 4 milijonus 700 tūkstančių rublių pajamų.

Priešakinio kolūkio pirmininkas Ilja Sergiejevas Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje susitiko su grupe Tarybų Lietuvos ekskursantų — Biržų, Prickulės, Šilutės ir Rietavo rajonų kolūkių pirmininkais ir laukininkystės brigadų brigadininkais. Prie savo kolūkio stendų drg. Sergiejevas papasakojo mūsų respublikos žemės ūkio darbuotojams, kokiu būdu ūkis per pastaruosius 2—3 metus sugebėjo dvigubai padidinti gyvulininkystės produktų gamybą 100 hektarų naudmenų.

Mūsų respublikos ekskursantai domėjosi kiaulienos gamybos augimu, pievų ir ganyklų išnaudojimu, stovykliniu gyvulių laikymu vasarą priešakinėje kaimyninės respublikos žemės ūkio artelėje. Po to buvo parodytas specialus kino filmas „Kominterno“ kolūkis žengia pakilimo keliu“.

Tai jau dešimtas dviejų broliškujų respublikų ekskursantų ir kolūkinės gamybos vadovų susitikimas nuo 1956 metų parodos atidarymo dienos.

„Pergalės“ laikraščio pereinamosios taurės 1956 m. rajoninių tinklinio pirmenybių

NUOSTATAI

I. PIRMENYBIŲ TIKSLAS IR UZDAVINIAI

1956 m. Zarasų rajono „Pergalės“ laikraščio pereinamosios taurės rajoninės tinklinio pirmenybės vykdomos tikslu:

a) pagerinti ir išvystyti masinį fizikultūrinį ir sportinį darbą rajono žemutiniuose sporto kolektyvuose;

b) kelti tinklinio žaidimo meistriškumo lygį;

c) išaiškinti pajėgiausia tinklinio komandą rajono žemutinių sporto kolektyvų tarpe.

II. PIRMENYBIŲ VYKDYMO VIETA IR LAIKAS

„Pergalės“ laikraščio pereinamosios taurės rajoninės tinklinio pirmenybės vyks dviem etapais. Pirmasis pirmenybių etapas vyksta žemutiniuose sporto kolektyvuose, antras etapas — finalinis susitikimas.

Tinklinio pirmenybės žemutiniuose sporto kolektyvuose vyksta nuo liepos mėn. 5 dienos iki liepos mėn. 20 dienos keturiose zonose: Zarasų, Imbrado, Degučių ir Turmanto.

Zarasų zona: Stalino vardo, P. Cvirkos vardo, „Raudonojo Spalio“, Čapajevos vardo kolūkių ir miesto įstaigų bei įmonių žemutinių sporto kolektyvų tinklinio komandos.

Imbrado zona: „Pirmūno“, „Už taiką“, „Boiševiko“ ir J. Žemaitės vardo kolūkių tinklinio komandos.

Degučių zona: Zdanovo vardo, „Pažangė“, Mičiurino vardo, „Aušros“, „Tarybų Lietuvos“ ir Kalinino vardo kolūkių tinklinio komandos.

Turmanto zona: „Naujo gyvenimo“, „Lenino atminimo“, „Garbingo darbo“ ir M. Melnikaitės vardo kolūkių tinklinio komandos.

Finalinės tinklinio pirmenybės, kuriose dalyvaus zoninių pirmenybių nugalėtojai, įvyks Zarasuose liepos mėn. 29 d.

III. VADOVAVIMAS

„Pergalės“ laikraščio pereinamosios taurės tinklinio pirmenybės I etape vykdo žemutinių sporto kolektyvų tarybos. Antrojo etapo — finalines pirmenybes vykdo organizacinis komitetas, sudarytas prie rajoninio laikraščio „Pergalė“ redakcijos ir patvirtintas rajono Kūno kultūros ir sporto komiteto.

IV. PIRMENYBIŲ DALYVIAI

„Pergalės“ laikraščio pereinamosios taurės rajoninėse tinklinio pirmenybėse turi teisę lyvauti tik žemutinių kolūkių, įmonių ir įstaigų sporto kolektyvų tinklinio komandos, neįskaitant LSD „Kolūkietis“, „Žalgiris“ ir „Spartakas“ rinktinių ir centrinių kolektyvų bei mokyklų rinktinių tinklinio komandų.

Komandos sudėtis — šeši pagrindiniai ir du atsarginiai žaidėjai.

Finaliniame susitikime dalyvauja zoninių pirmenybių nugalėtojai.

Pastaba: į žemutinio sporto kolektyvo tinklinio komandos sudėtį gali įeiti tik toje žemės ūkio artelėje, įmonėje bei įstaigoje dirbantieji asmenys.

V. PIRMENYBIŲ VYKDYMO TVARKA

1956 m. „Pergalės“ laikraščio pereinamosios taurės tinklinio pirmenybės vykdomos vienu ratu taškų sistema:

a) zonose,

b) finalinėse pirmenybėse.

Visi pirmenybių susitikimai vykdomi iki rezultato, trimis setais. Laimėjusi komanda gauna 1 tašką, pralaimėjusi — 0. Komanda, neatvykusi į zonos rungtynes, gauna 0 taškų.

Dvi komandos, surinkusios po vienodą taškų sumą, turi sužaisti papildomas rungtynes iš 5 setų.

VI. APDOVANOJIMAS

Tinklinio komanda, užėmusi „Pergalės“ laikraščio pereinamosios taurės rajoninėse tinklinio pirmenybėse pirmąją vietą, apdovanojama „Pergalės“ laikraščio pereinamosios taurės ir Kūno kultūros ir sporto komiteto I laipsnio diplomu.

Redaktorius L. RUDAŠEVSKIS

Moks'eviai atostogų metu

Zarasų II vidurinės mokyklos moksleiviai naudingai išnaudoja vasaros atostogas. An'aj, VIII ir IX klasių mokiniai aktyviai dalyvauja gamyboje Stalino vardo kolūkyje.

Kasdien dirba šio kolūkio daržuose po 12 va, T. Birulina, A. Rož-

— 15 moksleivių. Čia kova, A. Paramoškina-

jie sodina, laisto ir ra Antra šios mokyklos

vi įvairias daržoves. moksleivių grupė

Aktyviai praktikuojasi praktikuojasi šio kol-

ir kasdien lankosi kol ūkio gyvulininkystės

fermose.

V. Šakalys